

for lydisolering ud over, hvad der kan kræves efter byggeloven. I så fald vil opfyldelsen af disse normer, men ikke lydisolering, derudover kunne finansieres efter kap. VII.

Spørgsmål 84:

Ad § 7.

Savnes ikke i § 7 en bestemmelse om ændring af den matrikulære inddeling i området?

(Her tænkes på en bestemmelse svarende til udkastets § 15, stk. 1).

Svar:

Der henvises til besvarelsen af punkt 11 i oversigten over spørgsmål fra Marienborgmødet.

Bilag til spørgsmål 84

Pkt. 11 i oversigten over spørgsmål fra Marienborgmødet.

Bortfald af reglerne om de matrikulære ændringer i forslag til lov om byfornyelse og boligforbedring (L. 160).

Det udkast til forslag til lov om boligforbedring og byfornyelse, som boligministeren offentliggjorde i juli 1979, indeholdt en bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsens beslutning om byfornyelse kunne omfatte ændring af den matrikulære inddeling i området, jfr. udkastets § 15, stk. 1, nr. 3 c.

På Marienborgmødet den 15. april 1980 blev boligministeriet anmodet om at redegøre for årsagen til, at denne bestemmelse er udgået i det fremsatte lovforslag, og for, hvordan de nu foreslåede regler skal virke.

Man skal herom oplyse følgende:

Lovudkastets bestemmelse om ændring af den matrikulære inddeling tog sigte på følgende situationer:

1) Gennemførelsen af en byfornyelsesbeslutning forudsætter ofte, at der tilvejebringes fælles opholdsarealer for flere ejendomme i en karré. Det kunne i sådanne tilfælde være praktisk, at kommunalbestyrelsen eksproprierer de arealer, der skal udlægges til fællesarealer, matrikulerer dem selvstændigt og derefter tilbageskøder dem til ejerne i fællesskab.

2) Den matrikulære inddeling i ældre byområder er ikke resultat af en planlægning,

men er »groet frem« gennem århundreder. Det kunne derfor være hensigtsmæssigt at give kommunalbestyrelsen hjemmel til at gennemføre en omfordeling af arealer mellem flere ejendomme, der grænser op til hinanden, med henblik på at opnå bedre bebyggelsesforhold i et område.

I lovudkastet var der ikke taget stilling til, hvordan ændringer af den matrikulære inddeling skulle gennemføres retligt og faktisk. Kommunalbestyrelsen kan som ejer lade foretage ændringer i den matrikulære inddeling, når det drejer sig om ejendomme, som den har overtaget ved ekspropriation. Derimod er det nødvendigt med detaljerede regler om gennemførelsen af matrikulære ændringer mellem ejendomme, der er i privat eje, idet ændringerne forudsætter, at nogle ejere skal afstå arealer, mens andre ejere skal overtage arealer med den deraf følgende forpligtelse til at betale grundskatter m.v.

Den tidligere byggelov indeholdt bestemmelser om reguleringsplaner og magelægsplaner, hvori der kunne træffes bestemmelse om en omlægning af matrikelskel og mageskifte. Reglerne herom blev kun anvendt en enkelt gang i praksis. Da byggeloven i 1975 blev afløst af kommuneplanloven og en ny byggelov, blev disse regler ophævet.

Lovudkastets bestemmelse om ændringer i den matrikulære inddeling forudsatte en supplerende med lignende regler som de, der fandtes herom i den tidligere byggelov. Når disse regler – som foran nævnt – ikke havde nogen betydning i praksis, skyldes det bl.a., at der var tale om et yderst kompliceret regelsæt. Med den fornyede gennemgang af lovudkastet blev bestemmelsen derfor udeladt, idet behovet for en sådan bestemmelse måtte skønnes begrænset og der i almindelighed med udlæg af fællesarealer kan opnås en fuldt tilfredsstillende løsning, selv om arealerne ikke udmatrikuleres. Udlægget af arealerne, den fælles vedligeholdelse og drift kan sikres ved pålæg af servitutter, jfr. § 25. Endvidere har kommunalbestyrelsen mulighed for at lade foretage matrikulære ændringer i det omfang, den overtager ejendomme ved ekspropriation. Derimod kan kommunalbestyrelsen efter lovforslaget ikke forpligte en ejer til at overtage et areal, som han ikke ønsker, men der er næppe behov for at indføre regler herom.